পঞ্জাব রাজ্য এবং অন্যজণে

বনাম

রাজেশ সয়াল

অক্টোবর 4, 2002

[মুখ্য ন্যায়ধিশ বি. এন্. কিরপাল্, কে. জি. বালক্রিষ্ণন্ এবং অরিজিত পশায়ত ন্যায়াধীশবৃন্দ]

ফৌজদারী কার্য্যবিধি সংহিতা, 1973:

*ধারা 218 (1), প্রাবধান 220 এবং 482 - মামলাগুড়িকর একত্রীকরণ - এক কম্পানী এবং এহার নির্দেশক জনসাধারণঙ্কু ঠকিবা- রাজ্যর বিভিন্ন ন্যায়ালয়রে সেমানঙ্ক বিরুদ্ধরে দাখল হোইথিবা মামলা - নির্দেশক তাঙ্ক বিরুদ্ধরে অভিযোগকু রদ্দ করিবা পাইঁ উচ্চ ন্যায়ালয়রে আবেদন দাখল করিবা সহিত সমস্ত মামলাকু গোটিএ ন্যায়ালয়কু স্থানান্তর করিবা পাইঁ প্রার্থনা করিছন্তি - **ভি.কে.শর্মাঙ্ক** মামলারে সর্বোচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্ক আদেশকু পূর্ব দৃষ্টান্ত ভাবরে বিবেচনা করি উচ্চ ন্যায়ালয় সমস্ত মামলাকু গোটিএ ন্যায়ালয়কু স্থানান্তর করিবাকু নির্দেশ দেইছন্তি - রায় দিআগলা যে ধারা 218 র প্রাবধান কেবল এপরি মামলারে প্রযুজ্য হেব যেউঁঠারে অভিযুক্তঙ্ক বিরুদ্ধরে অভিযোগ করাযাইথিবা স্বতন্ত্র অপরাধগুড়িক সমান দণ্ডাধিকারীঙ্ক সম্মুখরে বিচার করাযাউছি – সানি মামলার বিচার বিভিন্ন দণ্ডাধিকারী কিম্বা ন্যায়ালয়ঙ্ক সম্মুখরে করাযাউথিলা - বিভিন্ন ব্যক্তি উত্তরদাতা এবং কম্পানী দ্বারা ঠকেইর শিকার হোইথিবা অভিযোগ করিছন্তি এবং তেণু, প্রত্যেক অপরাধ এক পৃথক এবং এহাকু একক সত্য/পরিস্থিতি গঠন ভাবরে বিবেচনা করাযাইপারিব নাহিঁ এবং তেণু,ধারা 220 মধ্য লাগু হেব নাহিঁ- উচ্চ ন্যায়ালয় **ভি.কে. শর্মাঙ্ক** মামলারে এহি ন্যায়ালয়রঙ্ক আদেশকু যন্ত্রবত্ ভাবরে অনুসরণ করিবারে ভুল করিথিলে, যদিও উক্ত আদেশরে কুহাযাইছি যে এহাকু এক পূর্ব দৃষ্টান্ত ভাবরে বিবেচনা করাযিবা উচিত্ নুহেঁ- বিভিন্ন অপরাধ পাইঁ বিভিন্ন ন্যায়ালয়রে বিচারাধীন সমস্ত ফৌজদারী মামলাকু একত্রিত করিবা এবং গোটিএ ন্যায়ালয়রে বিচার করিবা পাইঁ আবেদনকারীঙ্কু উচ্চ ন্যায়ালয়কু যিবাকু নির্দেশ*

ଦେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା – ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 406, 420, 468, 471 ଏବଂ 120B - ପଞ୍ଜାବ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1972 -ଧାରା 7 (2) ।

ଭି.କେ. ଶର୍ମା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, [2000] **9 SCC 449 ଏବଂ** *ପି.କେ. ଶର୍ମା ଜି ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, (W.P. (Crl.)* **ସଂଖ୍ୟା 72-75/2000କୁ 5.5.2000 ରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି) ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ।**

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142-ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ରହିଛି, ଯାହା କୌଣସି ମାମଲା କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ - କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସନ୍ଦେହଜନକ ଯେ ଆଇନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ - ***ଭି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ*** *ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ କରିନଥିଲେ ।*

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1037/2002 ।

Crl. M. ସଂଖ୍ୟା 3300 of 2001ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.7.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିମଲ ରୟ ଜାଡ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୁନୀତା ପଣ୍ଡିତ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ପାଇଁ ପୁନିତ ବାଲି, ପ୍ରଭଜିତ ଜୌହର ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ଜୌହର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ମେସର୍ସ ଗୋଲଡେନ୍ ଫରେଷ୍ଟ (ଭାରତ) ଲିମିଟେଡର ପୂର୍ବତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ଏହି କମ୍ପାନୀ ଜମି କିଣିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା ଏବଂ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲା ଯେ ଚେକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିପକ୍ୱତା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଥ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ମେସର୍ସ ଗୋଲଡେନ୍ ଫରେଷ୍ଟ (ଭାରତ) ଲିମିଟେଡ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ମାମଲାରେ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ FIRs ପଞ୍ଜିକୃତ କରିଥିଲା । ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ"IPC")ର ଧାରା 406, 420, 468, 471, 120B ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1972ର ଧାରା 7 (2) ଅଧୀନରେ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରିପକ୍ୱତା ତାରିଖରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973(ସଂକ୍ଷେପରେ "Cr.P.C.")ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରୁଜୁ ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭି.କେ. ଶର୍ମା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, (W.P. (Crl.)) ସଂଖ୍ୟା 256/1999) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ 28 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ; ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 (ସଂକ୍ଷେପରେ "ସମ୍ବିଧାନ")ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟର ଏକ ଆବେଦନରେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ସମସ୍ତ ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା *ଏକାଧିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସମନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ* ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, *ଭି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ର ଆଦେଶକୁ *ଏକ ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ* ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପଟିଆଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା 5 ମଇ, 2000ତାରିଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (Crl.) ସଂଖ୍ୟା 72-75/2000(ପି.କେ. ଶର୍ମା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅନ୍ୟ ଏକ *ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ;* ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଯେ *ପି.କେ.ଶର୍ମାଙ୍କ* ମାମଲାରେ 28 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2000ରେ ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନର ନିକାଶ କରାଯିବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଏକୀକରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ Cr.P.C.ର ଧାରା 218 ଏବଂ 220 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ବାଲି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 218 ର ପ୍ରାବଧାନ କାରଣରୁ, ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥକ ଅପରାଧର ବିଚାର କରାଯାଉଛି, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସମାନ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ଆମ ମତରେ, ଧାରା 218 ର ପ୍ରାବଧାନ କେବଳ ଏପରି ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପୃଥକ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ସମାନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ବିଭିନ୍ନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 218 ର ପ୍ରାବଧାନ କୌଣସି ଏକକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ମାମଲା ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଧାରା 220 ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସହାୟତା କରେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶୃଙ୍ଖଳା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାନ କାରବାର ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ସଂଯୁକ୍ତ ଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଏକାଧିକ ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହୁଏ, ସେଠାରେ ଏକ ମିଳିତ ବିଚାର ହୋଇପାରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଠକେଇର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧ ଏକ ପୃଥକ ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକକ ତଥ୍ୟ/ କାରବାର ଶୃଙ୍ଖଳା ଗଠନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରି, ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ସହାୟତା କରିପାରିବ । ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ନିୟମ ଭଙ୍ଗକୁ ରୋକାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯାଇପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଭି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦିଓ ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଆଦରର ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଭି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ *ବିବେଚନା କରାଯିବା* ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏହା ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନ୍ୟଥା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ରହିଛି ଯାହା ଯେକୌଣସି ମାମଲା କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ସନ୍ଦେହଜନକ ଯେ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । *ଭି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ* ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ *ଅଭିହିତ କରିନଥିଲେ* । ଗୋଟିଏ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର କରାଯିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା, ଏବଂ *ଭି.କେ. ଶର୍ମା* ଏବଂ ପି.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷପାତ କରିବ ନାହିଁ।

R.P. ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।